

Korrespondensie

Allereers waardering uitgespreek teenoor dr. G.J.M.A. Gorter vir sy harde en dikwels eensame werk ten opsigte van die publikasie in die *S.A. Tydskrif vir Natuurwetenskap en Tegnologie*, jg. 9 no. 1, 1990 – Verklarende lys van plantpatologiese terme. Ek moet erken dat 'n retrospektiewe evaluering baie makliker is as om die volle werkstuk saam te stel en na te vors. U moet dus my opmerkings asseblief sien as 'n positiewe bydrae in 'n poging tot die algemene standaardisering van Afrikaans oor verskillende vakgebiede heen. My voorstelle is dié van 'n taalentoesias en nie 'n taalkenner nie.

Ek sou graag alternatiewe vir enkele van die gelyste terme voorstel:

(1) Fitotoksemia (“Phytotoxemia”):

Sou die gebruik van *Fitotosemie* nie meer korrek gewees het nie. Vergelyk anemie – “anemia”; leukemie – “leucemia” ens.

(2) Tracheomikose (“Tracheomycosis”):

Die gebruik van onverbuigde Trachea in Afrikaans word as korrek gesien en is sowel tragea as trachea aanvaarbaar. In sy verwerkte vorm word egter aanvaar dat slegs trageomikose gebruik word. Vergelyk tragectomie, trageostenose ens.

(3) Voedsterplant (“Host plant”):

Sou *voedplant* nie minder lomp en net so beskrywend gewees het nie! Dit onderskei tog steeds van voedende plant.

U kommentaar asseblief.

H.H. SNYMAN
Posbus 87, BRITS
0250

Nuwe Boeke

J. van der Mark. 1990. *Analise vir eerstejaarstudente*. Lexicon Uitgewers, Johannesburg.

Hierdie boek dek al die onderwerpe wat tradisioneel in 'n eerstejaarkursus in analise vir wiskundestudente aangebied word. Dit is geskryf in die bekende vakmetodiekstyl van UNISA se Departement Wiskunde, waarvolgens die logaritmiëse funksie as 'n bepaalde integraal gedefinieer word.

Die skrywer doen baie moeite met die invoering van die begrip van 'n afgeleide van 'n algebraïese funksie sonder om van die limietbegrip gebruik te maak. Hierna word die kontinuïteit van 'n funksie in 'n punt, sonder gebruikmaking van limiete, behandel. Dit stel hom in staat om sowel die limietbegrip as die afgeleide van 'n funksie met behulp van kontinuïteit in te voer.

Nadat ek hierdie aanloop deurgelees het, wat terloops feitlik die eerste twee honderd bladsye van die boek in beslag neem voordat die algemene definisie van 'n afgeleide verskyn, het my oog weer op die voorwoord en die bekendstelling van die uitgewer geval. Daarin word duidelik gesê dat hierdie boek spesifiek geskryf is om aan die vereistes van die wiskunde I-syllabus van UNISA te voldoen en dat die boek so saamgestel is dat dit vir *selfstudie* geskik is.

Dit is my beskeie mening dat die boek juis op grond van die laaste paar woorde sy evalueringstoets gedruip het. Ons is almal terdeë bewus van die ernstige probleme wat tans in Suid-Afrika ondervind word met die aanbieding van wiskunde op hoërskool, onder alle bevolkingsgroepe. Meer

as 80% van die onderwysers is nie behoorlik toegerus vir hierdie moeilike taak nie – nogtans probeer hulle sekerlik om slegs die beste vir leerlinge te gee. In die proses maak leerlinge in standerd 9 en 10 op 'n intuïtiewe wyse kennis met die limietbegrip en word dit dan gebruik om die afgeleide van 'n funksie te definieer. Met hierdie agtergrond skryf 'n groep van die suksesvolle matrikulante dan in vir universiteitstudie wat wiskunde I as 'n vereiste het. In plaas daarvan om by hulle ervaringsveld aan te sluit, word 'n totaal ander invoeringsmetode gebruik. Vir die skrandere leerling (met die goeie onderwyser) wat 'n goeie dosent in 'n kontak-onderrigsituasie het, behoort dit dalk nie so 'n groot probleem te wees nie, maar definitief vir die gemiddelde student wat hierdie leerstof deur selfstudie moet bemeester!

Die skrywer motiveer volledig waarom daar geen antwoorde op opgawes (oefeninge) in die boek verskyn nie. Ek stem nie hiermee saam nie. Die arme student wat met selfstudie besig is, wil nie ses weke wag om te verneem of hy 'n probleem korrek gedoen het nie! Ek is daarvan bewus dat antwoorde alleen nie van sulke groot waarde is nie – 'n oplossingshandleiding waarin alle opgawes volledig uitgewerk is, sal vir 'n selfstudie-student van groot nut wees. Ek vertrou dat die uitgewer en skrywer dit ernstig sal oorweeg.

PETER VAN ELDIK
 30 Julie 1990